

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Davčna reforma.

V petek je finančni minister dr. Steinbach predložil poslanski zbornici željno pričakovani načrt o reformi osebnega davka. Zbornica vsprejela je predlogo tako simpatično, s tako odkritim, iskrenim veseljem, da je moralo že to prepričati vsakogar, da je davčna reforma splošno pričakovana. Jedva je minilo leto dni, odkar je zasedel mladi dr. Steinbach ministerski fotelj, in že je izpolnil ob svojem nastopu dano obljubo, lotiti se resno in brez odlašanja nujnega, ako tudi sila težavnega dela — davčne reforme.

Zakonski načrt o davčni reformi nam še ni znan v vseh podrobnostih, oziroma iz obsežnega poročila še ni bilo moči dognati natančno vse principe, katerih se je držala finančna uprava, presnujoč dosedanje določbe o osebnem davku. Ali to, kar nam podaja zakonski načrt, koristi namreč, katere bodo imeli zlasti manjši davkoplačevalci, so očitne in zato pozdravljamo novi načrt s posebno radostjo.

Reforma davkov sploh, posebej pa osebnega davka, bila je že zdavna čutna potreba. Težki boj za vsakdanji kruh poostri je socialna nasprotstva in prouzročil splošno nezadovoljnost. Mali posestnik in mali obrtnik prenašal je le iz teška naložena mu bremena, katera so v primeri z bremenom, koja je nositi velikim posestnikom, podjetnikom ali kapitalistom, dosti prevelika. Novi načrt odpravil bode tudi to krivično razmerje korenito.

Motil bi se, kdor bi sodil, da namerja finančna uprava s pomočjo novega načrta za davčno reformo povišati davke sploh. Ne, finančna uprava želi samo pravično in primerno razdeliti bremena, katera je nositi državljanom, želi jih razdeliti po načelu: kdor ima več, naj tudi več da. Sicer pa določa sam načrt novega zakona, da je eventuelne večje dohodke iz tega davka porabiti v korist davkoplačevalcev samih, to je, tiste svote, katere bode vrgel osobni davek več, kakor je preliminarno, se bodo odpisale pri drugih davkih. Finančno ministerstvo sodi, da bode prebitek tega davka tako velik, da bode moči odpisati koj začetkoma po uve-

denju zakona prav izdatne svote; računa se namreč, da bode mogoče znižati zemljiški davek, iznašajoč sedaj 22.7 odstotkov čistega dohodka, na 20.4 do 19.2 odstotkov; davek od stanarine od 26.3 odstotkov na 24 do 22.3 odstotkov; dobitkovino pa na 7.3 do 7 odstotkov.

Toda novi zakon neče le pravično razdeliti naložena nam bremena, pomagati hoče tudi tistim, ki dosedanjih davkov ne morejo zmagovati. Glasom novega zakona smeti bode tistim najmanjšim obrtnikom, ki delajo za trgovce in plačujejo doslej po 3 gld. 57 kr. dobitkovine, znižati ta davek na 1 gld. 50 kr., ako je pa sila, odpustiti mu tudi to svoto. Primeri temu olajšanju malih podjetnikov in posestnikov bode seveda v večji meri obremeniti bogataše. Zanimivo je, da bode novi zakon odpravil velik nedostatek, namreč maksimalno svoto dobitkovine. Kar je pa posebej koristno in dokazuje pošteno voljo finančne uprave, je to, da odslej ne bodo dobitkovine več določevali samo uradniki, kateri so ravnali tako svojevoljno, da je že vsakomur presedalo. V bodoče določala bode dobitkovino posebna komisija, v katero bodo volili davkoplačevalci sami polovico članov, četrti del članov imenovala bode dotična trgovska in obrtna zbornica, četrti del pa finančna uprava. Uradniški samovoljnosti je s tem storjen konec, zajedno pa je odpravljena tudi korupcija in denuncijantstvo. Da bi pa tudi te komisije ravnale nepristranski, izdelala je finančna uprava poseben in jako natančen tarif, na podlagi katerega bode določati (oziroma pritoževati se) dobitkovino.

Gledé dobitkovine tistih podjetij, katera so dolžna podati oblastvu natančen račun, določa novi zakon, da morajo ta podjetja podati za določitev dobitkovine efektivno bilanco, da se bodo zaprečile nekatere manipulacije, ki so zdaj tu in tam navadne.

Gledé davka od plač določa novi zakon, da ostane davka oproščen eksistenčni minimum 600 gld., a davek bode nekoliko znižati zato, ker bodo morali ti davkoplačevalci dajati tudi osobno dohodarino.

Novi zakon uvaža tudi rentni davek namestu

dosedanjega tretjega razreda dohodarine, a finančna uprava si od njega ne obeča posebnih uspehov.

Finančni uspeh cele reforme zavisen je v prvi vrsti od uspeha osebne dohodarine, katera bode, odbivši vse stroške, nesla vsaj 10.3 milijonov goldinarjev ali k večjemu 16 milijonov goldinarjev. — Kar bode prebitka, ne bode, kakor že rečeno, teklo v državno blagajno; le-ta dobila bode samo toliko, kolikor sta nesla doslej dohodarina in dobitkovina. Po preteku dveh let, kadar bode finančna uprava natančno vedela, koliko neso preosnovani ti davki, nadomestilo se bode za sedaj od repartitije odvisno znižanje davkov ter postalo definitivno.

Državnemu zboru bode soditi o tem načrtu finančne uprave; upajmo, da bode pravočasno doglal vse prednosti in eventuelne nedostatke, da se mu ne bode treba kdaj kesati.

Državni zbor.

Na Dunaji 21. februarja.

Poslanska zbornica.

Težko je pričakovala zbornica novi načrt finančnega ministra o preustroju davkov in z nena- vadno paznostjo sledila je njegovi razlagi. Mnogo se je ugibalo, a sigurnega ni se vedelo ničesar. Danes pa leži načrt pred nami, ki neče zvišanja davkov, pač pa zahteva izjednačenje obremenjenja. Boljši slojevi bodo po novem davku razmeroma najbolj prizadeti, posebej veliki podjetniki, radi česar se ni čuditi, da je levica, zastopnica židovskih denarnih in podjetnih velikašev, s slabo zakrito ne- jevoljo poslušala izvajanjem ministra, katera so pa temveč in burnejše odobravalni člani bivše desnice.

Ob 1/4 na 11. uro dopoldne otvoril je predsednik Smolka 117. sejo poslanske zbornice.

Takoj ob početku sta storila obljubo novoizvoljena poslanca staročeški zastopnik Praške kupčijske zbor- nice, Zucker, in Dalmatincev Biankini, urednik „Narodnega Lista“ Zadarskega.

Nato izročil je finančni minister Steinbach vladno predlogo, po kateri se avstrijski združni tolarji spravijo iz prometa. Vlada je sestavila načrt, ker je tudi nemška vlada spravila isti naš denar

LISTEK.

Maruša Čuraj.

Zgodovinska pripovedka. — Napisal Marlinski. — Preložil A. Podgorec.

Mnogo let je tega, kar se je na ukrajinskih poljanah zadnjič razlegal Marušin sladki glas, a danes še žive njene pesmi, njen spomin v ustih in v srcu maloruskega naroda. — Očeta se je komaj spominjala Maruša. V dvoboju je ubil nekega oho- lega poljskega plemiča ter pobegnil k Zaporozcem, ko je ona bila še drobna deklica. — Mati jej res ni bila prebogata ali imela je vender toliko, da je mogla z detetom brezskrbno živeti.

Grišo, sin kozaškega častnika, drug Marušin od otročjih let, je bil samo nekoliko starejši od nje. — Ko je dorasel, postal je krasen kozak, čil in jak kakor hrast.

Maruša ga je ljubila. — A tudi Maruša je bila Griši všeč in to ni čudo, ker v celi Poltavi ni bilo lepše deklice. Ni bila visoka, a vitka, lahka in dražestna kakor srna. Oči so jej blestele, kakor zvezde, sedaj strastno plamteče, sedaj hrepeneče sladko-otožno. Srca vseh je očarala s petjem, ni bilo zabave ne shoda brez Maruše. Samo tam je

bilo lepo in veselo, kjer je donel njen zvočni, sre- brni glas.

Nekoč pride Grišo k Maruši. — Bil je otožen in obupan.

„Kaj ti je, dragi moj,“ upraša ga ona skrbno. „Ali te muči kaka žalost? Zaupaj meni, laglje ti bode. — Bog védi, če Ti ne morem pomagati?“

„Ne žalosti se, duša,“ odvrne on, „imel sem prepri doma. — Saj veš, da se moja mati protivi najini ljubezni, izbrala mi je deklico po njeni volji — Hanijo, polkovnikovo hčerko.“

„To sem že davno slutila,“ jeclja Maruša, blede ko sneg.

„Ne plakaj,“ tolaži jo Grišo in jo pritisne na prsa. — „Jaz sem kazak in sloboden človek.“

Živela sta tudi potem še srečno in zadovoljno kakor poprej. Toda sreča ju je skoro ostavila.

„Z Bogom,“ klical je Grišo teden dni kasneje materi, za slovo jo objemavši, „ako bodem živ in zdrav, vrnem se za mesec dni. Varuj mi Marušo kakor lastno dete.“

„Kaj je meni za tujko,“ odvrne mati osorno in se izviže iz sinovega naročja.

Malo v stran stala je Maruša, vedno zroč na Grišo. — Da li je te besede čula, ne vem, čul se je le nje bolestni vzklík.

Mesec dni mine a o Griši ni duha ne sluha. — Nekateri so pripovedovali, da je vojska Bogdana Chmelnickiega, v kateri je služil Grišo, popolnoma potolčena, drugi zopet, da je sijajno zmagala.

Gotovega ni vedel nihče.

Tako mine mesec in še jeden. Velika noč se je bližala. — Dvom o zvestobi dragega besnel je v prsih Marušinih — — —

Zrak v Pultavi postal jej je zadušljiv, nezno- sen, ni mogla več dihati in odšla je v Kijev, da tamkaj moli, se nadeje ob jednom tajno, da bode morda tam kaj izvedela o Griši, ker v onem času bile so vedeževalke in vračarji Kisotski daleč na glasu. Srečen slučaj je nanasel, da se je obljubila tudi Jagajevna, družica Marušina, da bode romala v Kijev, pa sta tako skupaj šli na pot.

Kako žalostne misli so mučile siroto pevko na potu, koliko solz je pretočila, dalo bi se komaj povedati. Tudi molitev je ni utolažila. Samo v pesem mogla je vlti ono hrepenenje, katero ji je izjedalo revno srce.

Mej tem se je raznesel glas, da so Poljaki pobiti, da bode Chmelnicki slavodobitno prišel v Kijev. Nadalje se je pripovedovalo tudi to, da je hrabri Grišo za zasluge postal poročnikom.

(Dalje prih.)

iz prometa in bode (tolarje po 1 gld. 50 kr.) vročila avstrijski, da je zatopi.

Ko ministerski predsednik odgovori neki interpelaciji, jame minister Steinbach razkladati novi davčni načrt. Najprvo omeni, da se bode porabil prebitek vseh novih davkov v odpis zemljiškega in hišnega, kakor tudi pridobninskega davka, z izjemo v §. 7. zakona z dne 9. februarja 1882 določenega 5% davka in davka za izvrševanje krošnjarenja in potovalne obrti. Novi davek bode skušal izjednati davčno breme po obdačeni onih, ki doslej niso plačevali nikakega davka, drugič z boljšim razrejenjem davkov po dejanski zmožnosti in končno razbremenjenje preobdačenih. Avstrijski osebni davek je daleč zaostal v razvitku, občinstvo je nezaupno in treba je s tem, da se davki ravnopravnejše razdele v ljudstvo, vzgojiti davčno moralo.

Sedanji neposredni davčni sistem obstoji na podlagi raznih vrst zneskov in davčnih virov, ki so vsak zase obdačeni. Tudi dohodninski davki iz leta 1849 ni pravi dohodninski davki. Sedaj se bode uvedel splošni in progresivni osebni davki. Najbolj bode novi davki nasprotoval in prestroji pridobninski davki. Cenik bil je doslej neprimeren in iztrjevanje pri občinstvu na dnevnem redu — a tega so krivi slabi zakoni.

Vsa pridobninska podjetja bodo dobila po novem zakonu splošen davki, ki se bode na leto skupno določil in znesek za dve leti uveljavil. Zastajale bode se ustavila ista svota, katera se je poslej plačevala v dotičnih obrtih. Glavna svota bode se po doslejšnjem razmerju razdelila na posamezne okraje. Vsak davčni okraj bode pa zopet določeno mu svoto porazdelil mej pridobninska podjetja.

Razdelitev bode oskrbovala in vodila komisija, v katero volijo polovico davkoplačevalci, oziroma občinski zastopi, četrtino dotična kupčijska zbornica, zadnjo četrtino imenoval bode finančni minister. Ravnanje se bode pa morala po propisih in uzorcih, kateri jej ne puščajo mnogo prostosti v določevanju davkov. (Konec prih.)

Gospodska zbornica.

Ob polu 1. uri popoldne otvori predsednik grof Trauttmannsdorff 20. sejo v tekočem zasedanju.

Pravosodni minister izroči dva načrta o ustanovi knez Paarovega fideikomisa in o razširjenju grof Pergenovega.

Na dnevnem redu je obravnava o preustroju pravoslavnih ukov.

Poročevalec Stremayr poroča o prenašanju načrta preustroja pravoslavnih ukov, kakor ga je poslanska zbornica uposlala, po katerem se določa 8 semestrov uku in štiri pred prvim pravno-zgodovinskim izpitom.

Naučni minister Gautsch zagovarja načrt in ga priporoča zbornici v sprejem.

K §. 4. stavi Inama-Sternegg nasvet, da se spremeni in se doizvoli poslušanje predavanj na modroslovni fakulteti pred prvim izpitom ali pa po izpitu. Grof Belcredi ga podpira.

Na predlog Stremayrjev se zakon vprejme neizpremenjen.

Isto tako se vsprejme poročilo nadzorne komisije za upravo državnih dolgov in seja zaključiti ob 1³⁰ uri popoldne.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. februarja.

Državni zbor.

Odsek za reformo tiskovnega zakona izvolil je bil poseben komite da izdela in predloži odseku poseben načrt, kako bi bilo važno to zadevo rešiti ugodno vzlic vladnemu odporu. Komite je ukrenil dogovoriti se najprej o glavnih principih ter je pooblastil posl. dr. Jaquesa, da izdela dotični načrt. — Proračunski odsek razpravljal je jako obširno v vladni predlogi glede draginskih priklad. Naglašalo se je splošno, da je zahtevana svota dosti premajhna; posl. Rutovski pa je predlagal zvišati ta fond na 1 milijon gold., kar je odsek vzlic ugovoru ministra vsprejel.

Ogerski državni zbor.

V soboto bila je prva seja novovoljenega državnega zbora ogerskega. Trajala je sicer samo pol ure, toda vzlic temu bila je jako živahna. Ministerski predsednik grof Szapary pozdravil je navzočnike in izjavil, da sta poslancata Csanyady in Madarasz najstarejša ter kot taka poklicana prevzeti eventuelno predsedništvo, dokler ni voljen predsednik de-

fektivno. Csanyady je izjavil: voljan bi bil prevzeti starostno predsedstvo, da mi ni treba peljati poslancev v kraljevski dvorec, raz katerega plajofa črno-rumena zastava. Sedim, da je vladar zaradi naroda na svetu, ne pa zaradi varadi vladarja. Kralj naj pride torej sem in naj tukaj otvori državni zbor. Izjavljam, da ne prevzamem starostnega predsedstva. — Madarasz je izjavil: Prevzamem predsedovanje in smatram je za resno delo. V svetosti sem si, da nam pomore do blagostanja in do veljave samo popolna neodvisnost. Vse svoje življenje boril sem se za pravico. Primoran sem torej storiti posebno izjavo. Ministerski nam naznanja, kdaj bode kralj otvoril državni zbor. Ogerski zakoni določajo, da morejo biti v kraljevem spremstvu pri otvoritvi državnega zbora samo ogerski velikaši, a posluževati se je pri tej priliki samo in izključno ogerskega grba in ogerskih zastav. Konstatujem z obžalovanjem, da se to ne vrši v zmislu zakonov. Ker pa govoré naši zakoni jasno in določno, zahtevam kot starostni predsednik, da se naj vrši vse v zmislu zakonov. Ako ministerski predsednik ne jamči, da se bo vršila otvoritev v zmislu veljavnih zakonov, potem bodem moral konstatovati, da se je kršil zakon. — Szapary izjavi, da se bo otvoritev vršila tako, kakor se vrši 25 let. — Madarasz: ker je ministerski predsednik izjavil, da se bo vršila otvoritev državnega zbora nezakonito, ker pa jaz v svojem življenju zakonov še nisem kršil, odpovem se predsedništvu. — Po dolgi debati prevzel je končno Janicsary, vladni pristaš, starostno predsedovanje.

Vnanje države.

Iz Srbije.

Regent Ristić se je, zaradi interpelacije o iztiranju kraljice Natalije, približal radikalnemu ministerstvu ter zavrzel na stare dni vsa tista načela, za katera se je boril vse svoje življenje. To zvezo dokumentoval je Ristić na čuden način. Priredil je velik diner ter razen regenta Belimarkovića in ruskega poslanika Persianija povabil samo radikalne ministre, dostojanstvenike in poslance, a nijednega nekdanjih svojih liberalnih privržencev. Ta demonstracija vzbudila je toliko večjo povornost, ker so radikalci imeli Ristića doslej na sumu, da dela proti njim razne spletke.

Rusija in Turčija.

Na sveti gori Atos živi na stotine ruskih menihov, kateri niso v nikaki zaupljivi zvezi z unanij svetom zlasti zaradi uzorne primitivnosti turških pošt. Da se temu odpomore, osnovala je ruska vlada v Solunu svojo posebno pošto, takisto, kakor jo imado ondu vse druge evropske sile. Glasom dotičnih konvencij smejo namreč te pošte posredovati samo z zunanjimi deželami. Ruska pošta v Solunu pa je začela samovoljno posredovati mej inozemstvom in goro Atos. Jedva je to doznala turška lokalna uprava, ustavila je ta promet in konfiskovala poštne pošiljatve. Ruski konzul javil je to ruskemu poslaniku v Carigradu ki se je pritožil pri porti, zahtevajoč zadoščenja. V diplomatskih krogih so jako radovedni, kako se bode končal ta konflikt.

Francoska ministerska kriza.

Ministerstvo uložilo je svojo demisijo in predsednik republike jo je vsprejel. Glede novega ministerstva se ne ve še nič gotovega. Najčesče ime nje se ime dosedanjega ministra vnanjih rečij, Ribota, imenujejo se pa tudi Jules Ferry, Censtans in Freycinet. Vsestransko se želi vzdržati Freycineta kot vojnega ministra. Zlasti višji častniki izjavljajo jako decidirano, da je Freycinet jedini civilist, ki je sposoben biti vojni minister. Ako bi vojno ministerstvo prevzel kak vojak, utegnili bi to oškoditi celokupnost. Gotovo je, da ministri Fallieres, Barbey in Guyot ne bodo v novo ministerstvo pozvani. „Justice“, govoreč o sedanjem položaju na na Francoskem, dokazuje, da je v narodni zbornici francoski dobiti večino le za stranko, ki stoji na starorepublikanskem stališču in kateri je géslo: Boj klerikalizmu.

Dopisi.

Iz Maribora dné 18. februarja. [Izv. dop.] *)

Ker se žalibog ni oglasilo boljše pero, da popiše lepi večer in krasno slavnost Prešernovo, ki se je vršila 2. februarja t. l. v prostorih pri Gambrinu, sem se odločil vam poročati na kratko. — Vspored sam nas je že vabil, še bolj pa ime Prešernovo, da vsak počasti veselico in koncert in tako so se res že pred osmo uro napolnili dvorana in pritlični prostori s čestilci Prešernovimi.

Točno ob 8. uri pričela je vsopred godba južne železnice, katera res zasluži pohvalo. Nato stopi na oder predsednik čitalnice g. P., ter v kratkih in jedrnatih besedah pozdravi vse došle, opominu nas je na ljubezen in slogu, ter navdušeno pozdravljen otvori oficijelni del. Potem nastopil je močan mešan zbor, ter nam prav krasno pod dobrim vodstvom g. M. zapel Foerster-jevo pesen „Ljubica“, ki je občinstvu prav ugajala. Po zboru nastopili so

željno pričakovani vrli akademiki. „Triglavi tam-buraši“ so po prisrčnem pozdravu, na svojih slovanskih instrumentih pod izbornim vodstvom in z veliko natančnostjo izvajali mило zvenete glasove ter svirali prav mojsterski zlasti Zajčev polpouri iz opere „Nikola Šubic Zrinjski“ ter sateu dr. B. Ipavčev-Svabor „Mriak“. — Kako je pa očarala ta domača prav slovanska godba naše občinstvo, pričalo je ogromno odobravanje. K vsaki točki morali so dodati še po jeden komad.

V resnici sme akad. društvo „Triglav“ ponosno biti na svoj zbor. Vse občinstvo čitalnice je vrlim mladeničem posebno hvaležno ter si le želi, da bi bilo zopet kmalo prilika jih imeti v svoji sredi.

V slavnostnem govoru nam je g. dr. B. krasno slikal Prešernovo življenje ter njegov sonetni venec, ki ga je tako lepo tolmačil — da vsak želi, da izvoli g. dr. B. kje obelodaniti svoj govor. — Proti konci nas je pa še bolj prijazno iznenadil, ko nam je odkril olnati portret Prešernov, kojega je navlaš za ta večer za našo čitalnico slikal naš domači slikar g. Dekleva. — Slika predstavlja nam Prešerna v opraji, naravne velikosti, ter se mora g. umetniku in tudi čitalnici čestitati. Zatem je še prav lepo igral kvartet gospodov G-dur odstavek Haydnove sonate, a mladi svet je že nestrpno čakal, da bi se pričel ples. — Želeli bi ta kvartet kedaj posebej slišati pri kakšnem koncertu — Ženski zbor „Rasti, rasti rožmarin“ se je izvršil prav dobro — isto tako mešani zbor dr. G. Ipavčev „Slovenec sem“. Posebno dopadla sta samospeva gospice B. in gosp. Dost. St. tako da sta ju morala oba ponavljati.

Po petju nastopi podpredsednik „Triglava“, g. drd. jur. Domicelj ter v lepih besedah podari skupno sliko „Triglavanov“ gospicam čitalnice kot povračilo za krasi trak ki so ga podarile „Triglavu“ pred 2 letoma. V imenu Mariborskih Slovenk se je nato naukušeno zahvalila gospdč. M. K.

Po koncertu začel se je že željno pričakovani ples, katerega se je udeležilo jako lepo število prav zares krasnih dam in je prvo kadriljo plesalo nad 50 parov. Isto tako se je plesalo jako dobro naše slovansko „Kolo“ in je le želeli, da sta ples prav udomači v naših zabavah. Mej počitkom peli sta se še dr. B. Ipavčeva „Zapuščena“ in Nedvedova „Ne skrivaj ljubezni“. — Čas je žalibog o teh lepih urah le prehitro vsem potekel. Posebno smo hvaležni za ta večer slov. akad. društvu „Triglav“ ter vsem obiskovalcem od blizo in daleč, ki so nas počastili.

Zahvala in prošnja družbe sv. Mohorja.

Naši slovenski listi so zlasti v zadnjih dveh mesecih toliko govorili o družbi sv. Mohorja, popisujoč njeno stanje v primeri proti prebivalstvu v posameznih župnijah, presojajoč njene knjige in spise ali drugače je omenjajoč v raznih dopisih, da jim mora odbor iz srca hvaležen biti za to ter jim tem potem izreka svojo najtoplejšo zahvalo za njihove času in stvari primerne objave. Menimo, da so s tem jako koristili družbi, ker so neprenehoma na njo obračali pozornost svojih bralcev ravno o najvažnejšem času, ko se večinoma vrši nabira za tekoče družbino leto; tako so se Slovenci sproti spominjali in opominjali, da je prišel čas, ko naj zopet pristopijo ali vabijo k pristopu v družbo sv. Mohorja. To nam daje upanje, da tudi letos ne zaostanemo za preteklim letom, akoravno se Slovenci v obče niso imeli pohvaliti z dobro in obilno letino; nadomeščala jo bo gorečnost in izkušena požrtvovalnost naših čč. gg. poverjenikov, katere zopet lepo prosimo, da ostanejo družbi naklonjeni, kakor dozda, da skupno kolikor moč častno izvršimo imenitno svojo nalogo.

Pred svetom smo res da lahko zadovoljni, ako se družbenikov število v prihodnje ohrani tudi le na sedanji svoji visočini — saj se mu čudijo povsod — ali če pomislimo, da je tu pa tem družba vender še prepičlo zastopana, da se nahajajo deloma še cele pokrajine, kjer družbine knjige niso dosti znane ali še skoro nepoznane, usiljuje se nam v rodoljubno srce goreča želja, naj bi se s takih krajev, zlasti ob naših narodnih mejah, pridobilo in oglasilo kar največ novih udov, to tembolj, ker so tódi naši ljudje v duševnem oziru dostikrat kaj malomarni in zanemarjeni in zatorej vspodbuje in pouka silno potrebni. — Ako pa pogledamo na knjige, ki se pripravljajo bodočim našim družbenikom, privoščili bi najrajši kar vsaki hiši vsaj po jeden komad vseh šesterih Mohorjevih knjig. Po „Domačem

*) Slučajno zakasnjeno.

Op. ured.

zdravniku" naj seže vsaka slovenska obitelj, da si iz njega prisvoji modre nauke slavnega zdravnika župnika Kneippa ter jih uvede v življenje pri sebi in drugih, elasti pri mladini, ki se še brez težave poprime vsega, kar se ji priporoča in čemur se privaja; življenje, uravnana po teh naukih, nam je jedino poročstvo, da se ohrani naš narod čil in zdrav in ga ne potare grozeča potratnost in pogubna mehkuznost. — Naj bi tudi vsakemu Slovincu prišla v roke lepa knjiga: „Jeruzalemski romar“, ki obeta biti prezanimiva in jako vabljiva po vsebini in obliki; nad 50 deloma izvirnih slik jo bode krasilo; vemo, da, ko izide, bode jo vsakdo hotel imeti. Kateri kristijan bi pač ne želel zvedeti kaj več o svetih krajih, kjer se je vršilo naše odrešenje in toliko drugih dogodb svetega pisma!

Sicer pa upamo ustreči tudi z vsemi drugimi knjigami, izmej katerih so „Šmarnice“ že popolnoma dogotovljene, „Naših škodljivih rastlin“ I. snopič dotiskan, „Slov. Večernice“ stavljene; ravno kar se pa stavita: „Domači zdravnik“ in „Jeruzalemski romar“.

Zaupljivo torej zopet polagamo prihodnost naše družbe na srce in v roke našim rodoljubnim duhovnikom, vrlim gg. poverjenikom, unetim narodnjakom in vsem milim slovenskim rojakom — vse proseeč blage pripomoči.

Končno opozarjamo še posebno vse naše čč. gg. poverjenike, da naj se nabira družnikov sklene v zadnjim dnevom meseca februarja in naj se upisovalne pole z denarjem vred pošiljajo pod napisom: „Družba sv. Mohorja v Celovcu“ franko vsaj do 5. marca t. l. družbinemu blagajniku.

Na spremembo stanovališča društvenikov mej letom se družba pri tolikem številu ne more ozirati; vsak ud dobi torej knjige tam, kjer se je dal upisati.

Božja pomoč in božji blagoslov z nami!

V Celovcu, dne 20. februarja 1892.

Odbor družbe sv. Mohorja.

Domače stvari.

— (Odgovor „Novi Soči“.) Nekaj let sem trosi se po Slovenskem vest, da smo onemogli, da tičimo v poginu in da nam je smrt gotova. Zategadelj pa prihajajo junaški zajci iz vsacega kotička, pa nas opsujejo, da se kar vse kadi, meneč, da se v svoji onemoglosti ne bomo upali odgovarjati. Ali prav zelo se motijo ti praznoglavi! Naš list je sedaj v istini najbolj preganjan po celi Sloveniji: mečejo ga z léce in preklinjajo ga pred božjimi oltarji! Pa to je ravno dokaz, da je list potreben in da še ni tako onemogel, če se uspešno brani pred tako mnogobrojnimi nasprotniki! Tudi „Nova Soča“ se je sedaj zakadila v nas ter pomnožila število naših nasprotnikov. V svoji zadnji številki piše tako-le: „Gospodje, ki stojé v krogu onega lista, so že povsem izgubili glavo, zato so izgubili celó pri svojih nekdanjih ozkih prijateljih vse zaupanje. Dosledni so jedino le v — nedoslednosti in konfuznosti.“ — To je napad, ki žali našo čast, ter je toli občutnejši, ker pribaja od človeka, o kojem ne vemo, na kaj naj je ponosen! Na drugi strani zaganja se „Nova Soča“ v naš list tudi zategadelj, ker smo mesto glavnega urednika razpisali, ter piše: „Naravnost smešno pa je, da se taka „služba“ razpisuje, kakor služba kacega pisarja pri sodiščih.“ Ne samo pisarske, tudi učiteljske in druge višje službe se razpisujejo, ne da bi se svet podiral zategadelj. Mi svojim očem nismo verovati hoteli, ko smo razkrojili zadnjo številko Goriškega tednika ter prečitali vse zgoraj navedeno puhlo-oholo štempiharstvo! Kaj smo zakrivali, da nas smé listič tako nedostojno in zavratno napadati? Ali smo kdaj le jedno samo žaljivo besedico zapisali proti „Novi Soči“ in ali je nismo dosedaj vedno prijateljsko podpirali in priporočali slovenskemu občinstvu? Sedaj pa nas je brez vsacega povišja čakala, kakor Lahon mirnega Slovence, ter je izza plota s cepcem planila za nami! Če je to dostojno, potem je vse dostojno! Zaničevati bi morali sami sebe, da bi kaj tacega mirno pogoltnili! Če hočete imeti iz trte izvite prepire, dobro! Vzlic temu pa nas ne bodete prisilili, da bi paprej vselej v Gorico romali, ako hočemo natisniti kak neznamen podlistek, ali ako

hočemo oddati uredniško mesto pri svojem listu. Goriška ošabnost kazala se je do sedaj v osebi dr. Mahničevi, kakor je danes vidno, kazala se boče odsle tudi v osebi redakterja širokoustnega Goriškega tednika. Le tako naprej, gotovo dosežete izvrstnih uspehov. — No, pa mi dobro vemo, čemu se je napravil ta grom z jasnega neba! Gospod Andrej Gabršček, glavni urednik pri „Novi Soči“, bi se rad z lepo doslednostjo nekoliko prelevil. O možu vemo, da umé abc fino poučevati in da vé za silo, kako se naj slamnata streha proti požaru zavaruje; on sam pa je tudi o tem prepričan, da ima v sebi vse lastnosti malega boga, ki naj bi po Goriškem in Primorji delal politično vreme. Sedaj pisari na vse strani — tako pismo se nabaja tudi v Trstu — ter razklada svojim rojakom, da je tičal v zmoti in da se prav zelo kesa, če je kdaj Mladočehe in Hrvate hvalil. Odsle hoče po Mladočehih ravno tako dosledno udrihati, kakor jih je do sedaj dosledno hvalil. Z jedno besedo, najnovejša politična modrost gospoda Gabrščeka tiči v izreku, da moramo Slovenci braniti se proti vsaki zvezi z Mladočehi, proti vsaki zvezi s Hrvati, in da je naša jedina rešitev vlada, koji moramo slepo pokorni biti. — To so tačasni politični nauki doslednega in nekonzfuznega gospoda Andreja, ki hoče razviti prapor servilizma do vlade, pod kojim naj bi se zbrali vsi vladni kimovci, kar jih diha po Goriškem in v Primorji. Bog vam daj srečo, da bi na ti stezi prav mnogo dosegli v korist narodu slovenskemu! Mi pa, gospod Andrej Gabršček, na golo vašo besedo še ne bomo sledili za vami! — Kdor igra v kaki komediji, se vé, potrebuje nekaj dekoracij. V to dekoracijo uporabil je gospod Gabršček naš list, češ, tako bom najlažje mlako preskočil, če pograbit „Slovenskemu Narodu“ v lasé. S tem se prikupim vladi in svojim dosedanjim nasprotnikom, ki že itak vse vrage celega pekla hujskajo na „Slovenski Narod“. Tu tiči torej vzrok, da nas je „Nova Soča“ brez vzroka nečuvno robato in gorjansko napadla! Ali naj še kaj odgovarjamo? Stvar ne potrebuje komentarja! Gospodje pri „Novi Soči“ naj ne mislijo, da se bomo tresli pred njimi! Mi se ne tresemo pred teologiškim profesorjem dr. Mahničem, pa tudi pred gosp. Andrejem Gabrščekom, ki niti teologiški profesor ni, se ne bomo! Pisarite, kar hočete, toliko je gotovo, da bomo „Novo Sočo“ in „Rimskega Katolika“ odsle v jeden koš metali, ter ne bomo čitali niti jednega, niti drugega lističa! Mi smo siti preprirov v Ljubljani, da bi jih še v Gorici iskali, k temu nas „Nova Soča“ ne bo prisilila, in naj še tako brska s šibkimi svojimi kopitci! To naj je naš prvi in zadnji odgovor!

— (Dnevni red seji občinskega sveta Ljubljanskega) v torek 23. dan februarja 1892. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani: I. Oznaniha predsedstva. II. Pravnega in personalnega odseka poročilo a) o izboru 4. članov v naborni komisijon; b) o izboru 2. članov v komisijon za odmero voj. takse. III. Dopolnitvena volitev 1 člana v odsek za imenovanje ulic. IV. Finančnega odseka poročilo a) o proračunih mestne klavnice in mestnega loterijskega posojila za 1892. leto; b) o škontrovanji mestne blagajnice in z njo združenih fondov meseca januarja in februarja letos; c) o vodstva mestne jednorazrednice na Barji za napravo šolskega vrta; č) o tistega vodstva prošnji za nakup potrebnih učil; d) o prošnji za podporo stalni učilski razstavi; e) o določitvi nagrad mestnim redarjem za zasleditev utajenih psov; f) ob odpustu zamudnih obresti pri predjemno plačanih oskrbovalnih troških za Uršo Šober iz Britofa; g) o prošnji Uršulinskega samostana za povračilo troškov otroškega vrta. V. Občinskega svetovalca viteza Zittererja samostalni predlog, da bodi bišnim gospodarjem Ljubljanskim naročena razsvetljava vež in stopnic po hišah. VI. Personalnega in finančnega odseka poročila o personalijah.

— („Sokolova“ maskarada.) Opozarjamo vse one, kateri bi morda po kakem naključju ne dobili pravočasno vabila za maskarado, da se labko oglasijo pri odboru o tej zadevi. Zanimanje za to veselico raste od dne do dne. Ne da bi bili indiskretni, povemo, da smo čuli zopet o neki mali a gotovo dobro izmišljeni skupini duhtečih rož, ki bodo svojo prijetno vonjavo razširjale po dvorani. Več ne smemo povedati.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj bilo je gledališče prav dobro obiskano, kar konstatujemo z veseljem. Igralo se je prav povoljno. O igri

„Materin blagoslov“ smo že imeli priliko izreči se, istotako o nekaterih muzikalnih ulogah, katere je zložil g. Förster. Posebno odlikovali so se: g. Nigrinova v igri in petji, gg. Borštnikova, Danilova in Slavčeva in gg. Borštnik, Verovšek, Danilo, Sršen, in Prdan v večjih ulogah. Uprizorjena je igra bila dobro in so elegantni kostumi pripomogli celotnemu skupnemu uspehu.

— (Gospod Albin C. Achtschin) je povodom svoje srebrne poroke podaril 20 gld. za tukajšnje mestne uboge in razdelitev tega zneska prepustil magistratu.

— (Koncert Wolska - Juffé.) O gospodični Bronislavi Wolski, katero, kakor smo že naznanili, imenujejo „poljskega slavčka“, imamo na razpolaganje mnogo laskavih in lepih ocen največjih muzikalnih kritikov. Vsi hvalijo krasni, izborni šolani glas slavne mlade koncertne pevke, živahen njen temperament, ki kaže, da je umetnica z vso dušo vdana svoji umetnosti, tako da je občintvo kar očarano. Imenujejo jo pravo junakinjo koncertnega petja, ki se more prištevati mej najbolj izvrstne. Ona razume pridobiti si arca poslušalcev z zvonkim svojim glasom in z umetniškim prednašanjem. Gospodična Wolska rojena je l. 1864 v Galiciji in je izvršila svoje pevske študije na Dunaji. Povsod, kjer je nastopila dozdaj, žela je burno pohvalo in gotovo bo tudi naše umetnoljubno občinstvo vedelo ceniti izredni užitek tega koncerta. G. Wolska je nekaj ženski Mezzofanti, kajti govori in poje v desetih raznih jezikih. „Vsaka dežela, vsak narod bil bi ponosen na tako rojakinjo“ pravi jeden nemških kritikov. Tudi o mladem vijoločelistu gospodu Leonu Juffé-u izražajo se prav pohvalno. Sedeži v I., II. in III. vrsti so po 1 gld. 50 kr., v IV., V., VI., VII. in VIII. vrsti po 1 gld.; vsi drugi sedeži po 80 kr. — Vstopnina 50 kr. — Dijaški in garnizonski biljeti po 30 kr. Sedeži dobivajo se v trgovini gosp. V. Petričiča pri čitalniščnem kustosu (trafika) in na dan koncerta zvečer pri blagajnici.

— (Ples jednoletnih prostovoljcev) na strelišči je bil jako živahen in dobro obiskan. Nad 100 parov plesalo je kadrilje. Ples počastili so mnogi dostojanstveniki vojaški in civilni s svojo navzočnostjo.

— (Samomor.) Obesil se je v soboto pekovski pomočnik Jurij P., kateri je bil v delu pri pekovskem mojstru Jožetu Š., Igriški trg šte. 1. Kmalu po kosilu proti jedni uri popoldne odšel je samorilec v spalno sobo pomočnikov in tam so ga našli proti polu 4. uri popoldne, klečečega na tleh, mrtvega in že popolnem mrzlega. Samorilec se je tako rekoč sam zadavil. Zakaj je izvršil samomor, je neznano, bil je priden in vesten delavec in malo pohajkoval po gostilnicah. Najbrže se mu je zmešalo. Prenesli so ga v mrtvašnico k sv. Krištofu.

— (Od Save) se nam piše: Danes popoldne ob 1/4 na 1. uro čul sem od Save sem silen vik in krik. Stopim preko železnice in kaj zagledam? Brod, natovorjen z 10 otroki, ki so se hoteli z one obali prepeljati, da gredo v šolo, drvil je po reki. Vrv, na kateri je pritrjen, bila se je odtrgala. Brzo sem sklical nekaj ljudi, da smo hiteli na pomoč. K sreči voda ni velika, a še večja sreča je, da se je odtrgana vrv zaplela v skale ter tako jela ovirati, da brod ni več tako silno drvil dalje. Onemogel stari brodnik Štrus krmaril je na našo stran, kjer je več pogumnih mož skočilo v vodo ter po silnem naporu brod zavleklo h kraju. Da ni bilo srečnega slučaja z vrvo ali da je voda bila velika, z Bogom brod, krmilar in deca!

— (Volitev občinskega starešinstva za občino Zagorico v političnem okraju Litije.) Dne 18. februarja je bila na povabilo staroste odbornikov, posestnika Franc Severja, volitev starešinstva, pri kateri so bili izvoljeni: županom g. Josip Štepec posestnik v Biču — sedaj že petič zaporedoma voljen županom; s to izvolitvijo je občina jasno pokazala, kako čista možaka ki ji izvrstno gospodari. Prvim svetovalcom pa je bil izvoljen Anton Sever, posestnik v Pristavici, drugim pa Franc Planinšek posestnik v Zagorici.

— (Različne bolezni.) V sodniškem okraju zatiškem se v zadnjem času jako širijo bolezni med ljudstvom. Obžalovati je jako, da nam je te dnij tudi občno spoštovani in priljubljeni okrožni zdravnik gosp. Jak. Lukan v Št. Vidu pri Zatičini obolel, ker je bil jedina pomoč v boleznih; kajti

daleč na okrog ni sedaj zdravnik, ker ga tudi v Trebnjem manka. Dal Bog, da bi prav kmalu ozdravil, ter bil zopet bolnim v tolažbo in pomoč.

— (Umrli je) v Trstu vrli narodnjak, trgovec Josip Urbančič, odbornik „Del. podp. društva“ in podpiratelj vsacega narodnega podjetja. N. v m. p.

— (Hripa v Zagrebu) V soboto v Zagrebškem narodnem gledališču niso mogli dati nobene predstave, ker je pet prvih igralnih močij bolnih.

Društvene veselice.

— (Društvo „Edinost“ v Ajdovščini) priredi domačo plesno zabavo dne 25. februarja ob 8. uri zvečer v svojih prostorih. Svira Goriški septet. Ustoria 1 gld.

— (Hrvatska čitaonica v Kastvu) priredi v nedeljo 28. t. m. v svojih prostorih „Narodnega doma“ zabavo. Razpored: 1.) Pjevanje. 2.) Šaljiva igra 3.) Pjevanje 4.) Tombola 5.) Ples. Začetek ob 7. uri. Prosi se priti v kostumih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Belgrad 21. februarja. Vojni minister zahteva še 12 milijonov za vojsko.

Peterburg 21. februarja. Listi obžalujejo francosko ministersko krizo, katera ugaja neprijateljem Francije, prijateljem pa ni prijetna.

Pariz 21. februarja. V merodajnih krogih se sodi, da prevzame Ribot predsedstvo in ministerstvo vnanih zadev, Freycinet vojno ministerstvo, Rouvier finance, Roche trgovino, Develle poljedelstvo in, ako Constans ne ostane, Bourgeois ministerstvo notranjih zadev. Za ostala mesta imenujejo se Porier, Cavaignac in Burdeau.

Berolin 21. februarja. Budgetna komisija državnega zbora brisala je pri etatu za mornarico 8,722.000 mark.

Budimpešta 22. februarja. Prestolni govor, s katerim se je otvoril danes opoldne državni zbor ogerski, omenja 25letnico sprave iz l. 1867. poudarjajoč veliki napredek Ogerske na vseh poljih in nadejajoč se jednako mirnega, rednega razvoja na tej skušeni podlogi. Okrepljena finančna moč države dopušča pri obče ugodnem stanju denarnega trga pričeti regulacijo valute. Vlada bode skušala kar preje mogoče predložiti dotične načrte. Dalje naznanja prestolni govor pravično reformo davkov brez povišanja, predloge v novi organizaciji uprave, ki je jedna najvažnejših zadač tega državnega zbora in mnogo drugih predlog. Glede verskih uprašanj izraža nado, da bodeta cerkev in država v tradicionalni složnosti, ki obstaja že stoletja v interesu in na korist obema spolnjevala svojo nalogo. Z zadoščenjem omenja končno nepremenjene prijateljske razmere z vsemi unanjimi državami.

Razne vesti.

* (Angleška vojska) šteje vsega vkup le 209.221 mož. Razdeljena je na 70 polkov pešcev, 31 polkov konjenikov, 182 baterij topničarjev in 45 stotnih pijonirjev. Če se primerja število vojske s prebivalci Velike Britanije, potem pride na vsakih 185 prebivalcev eden vojak, če se pa vzame število prebivalcev vse države z zunanjimi državami, potem pride še le na 1600 ljudi eden vojak. Pri nas v Avstro-Ogerski je v mirnem času že vsak 62ti človek pod orožjem.

* (Gostišče sv. Bernarda) 2472 metrov nad morjem, ki obstoji že 900 let, bilo je v nevarnosti, da se popolnoma opusti, ker mu je primanjkovalo dohodkov. Sedaj pa je italijanska vlada sklenila dajati mu redno letno podporo, ker vsako leto išče tam prenočišča okoli 15.000 Italijanov. Vseh potujočih gostov sprejme to gostišče na leto okoli 22.000.

* (Bliskovlak mej New-Yorkom in Čikagom.) Zaradi bližnje razstave v Čikagu pripravljajo nov bliskovlak, ki bode vozil z do sedaj nezasišano hitrostjo. Daljava mej obema mestoma znaša 1440 km., a bliskovlak jo bode premeril v 18 urah, vozil bode torej s hitrostjo 80 kilometrov vsako uro. Vlak se odpelje iz New-Yorka vsak dan ob 5. uri popoldne in bode že ob desetih drugega jutra v Čikagu, to pa za to, ker leži zadnje mesto 15 zemljepisnih stopinj bolj proti zahodu in ima torej jedno uro pozneje dnevne čase, nego New York. Zaradi te časovne razlike pridobi bliskovlak celo uro.

Loterijske srečke 20. februarja.

V Trstu: 34, 15, 72, 53, 17.
V Linci: 21, 15, 33, 47, 31.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

20. februarja.

Pri **Maličih**: Pressburger, Mravljag, Reich, Mandl, Bellen, Neuman z Dunaja. — Suchy iz Gradca. — Rosina iz Ribnice. — Burger iz Brna. — Binder iz Trsta.

Pri **Stenu**: Feder, Pollak, Brenner, Töpfer z Dunaja. — Alber, Stalitz iz Trsta. — Pfrimer iz Maribora. — Dr. Zwiadinec iz Gradca. — Falitz iz Celovca.

Pri **južnem kolodvoru**: Bendik iz Sv. Velentina. Pri **Virantu**: Ekar iz Ljubljane. — Kožel iz St. Petra.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. febr.	7. zjutraj	731.8 mm.	0.6° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	733.0 mm.	5.0° C	sl. jzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	734.6 mm.	1.4° C	sl. jzh.	obl.	
21. febr.	7. zjutraj	735.5 mm.	1.2° C	brezv.	megla	
	2. popol.	735.8 mm.	8.2° C	sl. jzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.9 mm.	1.8° C	sl. jzh.	d. jas.	

Srednja temperatura +2.3° in +3.7°, za 2.7° in 4.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 22. februarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	94.90	94.75
Srebrna renta	94.45	94.30
Zlata renta	111. —	111. —
5% marcna renta	102.65	102.65
Akcije narodne banke	1041. —	1041. —
Kreditne akcije	307.50	308.75
London	118.30	118.30
Srebro	—	—
Napol.	9.38 1/2	9.37 1/2
C. kr. cekini	5.57	5.57
Nemške marke	57.95	57.92 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	188 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182 50
Ogerska zlata renta 4%	107	55
Ogerska papirna renta 5%	102	35
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123 25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50
Kreditne srečke	100 gld.	185 75
Rudolfove srečke	10	20 25
Akcije anglo-avstr. banke	120	156 50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	240	50

„K zlatemu
državnemu jabolku“.

J. PSERHOFER

lekarna
na Dunaji.

I. okraj, Singerstrasse 15.

Kri čistilni svalki, poprej univerzalni svalki

imenovani, zaslužijo ta naziv povsem, ker je jako mnogo boleznij, pri katerih se je dokazala izvrstna zdravilna moč teh svalkov. Ti svalki znani so že več desetletij, navetovani so od mnogih zdravnikov in malo je familij, katere nimajo vsaj malo zalogo izbornega tega domačega zdravila.

Ti svalki veljajo: 1 škatljica s 15 svalki 21 kr., 1 zavoje s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., ako se pošilja nefrankovano po povzetju 1 gld. 10 kr. Ako se dotična svota pošlje naprej, odpravljajo se naročila frankovano in velja: 1 zavoje svalkov 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoja 3 gld. 35 kr., 4 zavoja 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj kakor jeden zavoje se ne pošlje.)

Prosi se, zahtevati izrecno „J. Pserhofer-ja kri čistilne svalke“

in paziti na to, da je na pokrovu vsake škatljice zapisan, kakor na poučnem listku, podpis

J. Pserhofer in sicer rudeče.

Ozeblinsko mazilo J. Pserhofer-ja. 1 lončič 40 kr., s frankovano pošiljatelj 65 kr.

Trpotčev sok za nahod, bripavost, krčni kašelj itd. 1 steklenica 50 kr.

Američansko protinovo mazilo, 20 kr.

Prašek za pótne noge, cena škatljici 50 kr., s frankovano dopošiljatelj 75 kr.

Golžunovo mazilo, 1 steklenica 40 kr., s frankovano dopošiljatelj 65 kr.

Življenjska esenca (Praške kapljice) proti pokvarjenemu želodcu, slabemu prebavljanju itd. itd. 1 steklenica 22 kr.

Razen tu naznanjenih izdelkov so na prodaj tudi še vse druge po avstrijskih časnikih naznanjene tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se tiste, ki slučajno niso v zalogi, naročajo točno in ceneno. — Pošiljatelj po pošti se točno izvršujejo, ako se denar naprej pošlje, večja naročila se odpravljajo tudi po poštne povzetju.

Ako se denar naprej pošlje (po poštni nakaznici), je poštnina dosti manjša, kakor da se pošilja po povzetju. (1051—10)

Francišek Modic
Josipina Modic roj. Premrov
poročena.

Bloška polica Grahovo
dne 22. februarja 1892.

(179)

J. Giontini

knjigotržnica in trgovina s papirjem

▼ Ljubljani

ima v zalogi:

Mascagni	Cavalleria rusticana	gld. 8.—
"	Intermezzo iz tega dela	—90
"	L' amleto Fritz (izvod za klavir)	4.20
"	Intermezzo iz tega dela	1.20
"	Danza Esotica	2.16
"	Plesni album za salon	—90
"	Štirski plesni album	1.20
"	Dunajski plesni album	1.20
"	Osardas-album, orig. ogeraki plesi	1.50
"	Ozibulka-album, 19 lepih komadov	1.50
"	Ivanovici-album, 5 priljubljenih valčkov	1.50
"	Komrak-album, knj. I/II	1.50
"	Album avstrij. vojaških koračnic	—90
"	Album dunaj. koračnic 10 priljubl. koračnic	1.10
"	Ziererjev album, zvez. 1/2	1.—
"	" knj. I/III	1.50

vse te izdaje so prirejene za klavir.

Vsprejemajo se naročila na „Neue Fliegende“, vsako leto 17 zvezkov à 30 kr. (169—2)

Jutri dne 23. februarja

popoldne ob 3. uri

(177)

zabavni shod

gostilničarjev in kavarnarjev
v Kosler-jevi pivarni.

Hôtel Klembas

v Brežicah

z lepimi prostori, vrtom, kegljiščem, ledenico, več polja, da se od 15. aprila t. l. na 3 in tudi na 6 let v najem.

Natančnejše pove lastnik W. Fritsch v Brežicah. (178)